

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 592/2020
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „BDF SISTEM PLUS“, д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Дејан Симић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., ради исплате дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Чачку, на седници одржаној 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Чачку.

Образложење

Основни суд у Чачку, решењем ПЛ 226/20 од 27.07.2020. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање. У образложењу је указао, да, како тужена има пребивалиште у Београду, да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду, због чега се по службеној дужности огласио месно ненадлежним, на основу одредбе члана 39. став 1, а у вези одредбе члана 462. став 1. Закона о парничном поступку.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис Пл 1269/20 од 26.10.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да у конкретној ситуацији није реч о спору где постоји искључива месна надлежност и да је предмет спора новчано потраживање из уговорног односа између тужиоца и тужене. Затим, да се тужилац подношењем тужбе са предлогом за издавање платног налога Основном суду у Чачку, определио за тај суд као месно надлежан, па како тужена није истакла приговор месне ненадлежности Основног суда у Чачку, то се тај суд није могао огласити месно ненадлежним.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 -

УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Чачку.

Тужба ради исплате дуга са предлогом за издавање платног налога је 24.07.2020. године поднета Основном суду у Чачку. Према наводима тужбе, како тужена није измирила своје дуговање по основу издатог паркинг налога, предложено је издавање платног налога на основу дневне карте од 17.07.2019. године и Уговора о уступању потраживања од 14.10.2019. године (између ЈКП „Паркинг сервиса“ из Чачка и „BDF SISTEM PLUS“ д.о.о. Београд) и наложи туженој да исплати тужиоцу 1.200,00 динара на име главног дуга за дневну карту, са законском затезном каматом од 26.07.2019. године као дана доспелости па до исплате и трошкова поступка колико буду износили.

Одредбом члана 19. став 2. ЗПП је прописано, да, ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе. Одредбом става 3. овог члана, да, суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Одредбом става 4. овог члана, да, ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора.

Одредбом члана 39. став 1. ЗПП је прописано да, за суђење је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Одредбом члана 458. став 1. ЗПП је прописано, да, ако суд не усвоји предлог за издавање платног налога, наставиће поступак по тужби, у складу са одредбама овог закона које важе за општи парнични поступак.

Одредбом члана 462. став 1. ЗПП је прописано да, суд може по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним најкасније до издавања платног налога. Одредбом став 2. овог члана, да, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности само у приговору против платног налога.

Одредбом члана 463. став 2. ЗПП је прописано да, ако суд после издавања платног налога утврди да је месно ненадлежан, неће да укине платни налог, него ће по правноснажности решења којим се огласио ненадлежним да уступи предмет надлежном суду.

Према томе, како у конкретној ситуацији не постоји искључива месна надлежност и није усвојен предлог за издавање платног налога, то се без приговора тужене Основни суд у Чачку није могао огласити месно ненадлежним, без обзира на садржину цитиране одредбе члана 462. став 1. ЗПП, због чега је за даље поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Чачку, имајући у виду да се тужилац подношењем тужбе том суду са предлогом за издавање платног налога определио за тај суд.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**